

Motion

1980/81:2205

av Bonnie Bernström

med anledning av proposition 1980/81:200 om olympiska vinterspel i Sverige år 1988

Att anordna 1988 års olympiska vinterspel i Sverige skulle för statens vidkommande kunna innebära ett ekonomiskt risktagande i storleksordningen 70 milj. kr. enligt den särskilda utredaren som jordbruksdepartementet tillkallat. Utredaren understryker dock den stora osäkerheten som kalkylen är behäftad med.

De totala kostnaderna för spelen uppskattas av den särskilda utredaren till mer än 0,5 miljarder kronor.

De löpande driftkostnaderna före och under de olympiska spelen beräknas bli 130 milj. kr.

Sveriges ekonomi är kärv. Hårda åtstramningar är nödvändiga för att klara balansproblemen. Dessa åtstramningar drabbar även svaga grupper i samhället. I synnerhet slår åtstramningen hårt för barnens och kvinnornas del på grund av svårigheterna att få kommunerna att fullfölja sina planer för barnomsorgen. Många kvinnors valfrihet blir därmed fiktiv samtidigt som åtskilliga barn får en stor otrygghet och dåliga, osäkra barnomsorgslösningar.

Alltför ofta har dessutom kommunerna prioriterat idrottsanläggningar som långt starkare grupper har tryckt på för att få igenom. Detta har skett på bekostnad av barnomsorgen.

I detta läge vore det en utmaning att återigen tränga ut medel för angelägnare samhällsomsorger.

Emellertid har olympiader en betydelse för att internationella kontakter skall komma till stånd, och om Sverige skall kunna delta i ett internationellt idrottsligt utbyte måste också Sverige vara berett att ta på sig kostnaderna för att anordna sådana spel och inte bara förvänta sig att andra länder skall göra det. Sverige som neutralt land har också större möjligheter att få bred internationell uppslutning. Men detta får inte betyda att angelägna samhällsomsorger som barnomsorgen kommer i kläm.

Av det skälet får inte de extra kostnader som uppstår tas av annat anslag än från medel som vanligtvis anslås till idrotten. Detta betyder att risktagande för arrangemanget av spelen till stor del läggs över på idrottsföreningarna. Det kan bli avbräck i deras ekonomi. Av det skälet är det viktigt att idrottsföreningar anstränger sig för att få in frivilliga medel till det olympiska arrangemanget.

Med hänvisning till ovanstående hemställs

att riksdagen uttalar att kostnaderna för de olympiska vinterspelen 1988 enbart får täckas med de medel som vanligtvis anslås till idrotten och att kostnaden för staten därmed inte får bli en totalt ökad kostnad för statens utgifter för idrotten.

Stockholm den 25 maj 1981

BONNIE BERNSTRÖM (fp)